

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN HOME

NO. 92

CLEVELAND 3, O., TUESDAY MORNING, MAY 10, 1949

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

LETO LI.—VOL. LI.

VESTI IZ SLOVENIJE

PISEMSKI PAPIR. — V mnogih pisemih se zadnji čas ljudje opravičujejo, da dolgo ne pišejo in se niti za poslano ne morejo zahvaliti. Kakor je teško verjeti, je vendarle res, da pismenskega papirja ni. Res ga ni. Nekatera pisma so napisana na papirju, ki ga pred vojno in tudi med vojno nihče ni za ta namen uporabljal.

DRUŽE NA STRAZI. — Slovenci, ki živijo na tržiški ali italijanski strani meje pravijo jugoslovanskim stražnikom ob meji kar "druže", ker se tako nazivajo med seboj. So sami južni jugoslovanski ljudje, ki kakor orli preže kdaj se bo pojavil kdo, ki bi hotel preko meje. Drže pa leče kar na petelinu brzostrelke in preže. Vidi se preko meje, kako tam na drugi strani ob nedeljah nakladajo hlode, drva, trame, deske, kako kopljejo na cestah, hodijo sem in tja v delavnih oblekah in žalostni gledajo iz raja v tako osovraženo Italijo. Tam pač vidijo praznično življenje. Tik ob meji vidijo gostilniške vrtove polne mlz in pri mizah vesele ljudi, ki jedo in pijejo kar pač hočejo, če imajo denar. Druže pa preži.

SUSA. — V Sloveniji je že sedaj velika suša. Ljudje se boje, da ne bo trajalo nič, če ne pride kmalu dež. Sedijo, da je sušnja suša posledica suhe in mile zime. Letos skoro ni bilo snega. Ljudem je pozimi prav prišlo, ker ni bilo kurjave, sedaj pa čutijo hude posledice.

LES. — Dolenjski kmetje z gozda gledajo, kako padajo gozdovi. Državna podjetja sekajo kar naprej in sicer do golega. Posebno so razočarani tisti gospodarji, ki so podpirali partizane in jim je bilo obljubljeno, da se njihovih gozdov ne bodo dotaknili. Pa gre izsekavanje kar po načrtu kot smrtna kosa in podere vse brez razlike.

DR. JAKOB KOTNIK V ZAPORU. — V Ljubljani so aretirali in v zapor odpeljali znanega profesorja verouka Dr. Jakoba Kotnika iz družine Kotnikov na štajerskem. Nihče ne ve, kaj so ga zaprli. Ni delal v nikakoli politiki, je prijeten, ljubezniv gospod, ki so ga vsi radi imeli in cenili radi njegovega narodnega in prosvetnega delovanja v prejšnjih letih.

VELIKA NOČ V LJUBLJANI. — Vse velikončne proslave so bile v Ljubljani prepovedane. Ni bilo nikake procesije, nikake zunanje slovesnosti. Otroci so imeli šolo še na Veliko soboto in takoj zopet na Veliki ponedeljek. V cerkvah so bili ravno za praznike vsi hranilniki zape-

čatani. Ljudje so dajali darove na oltarje in metali iz protesta denar po tleh. Protestirali so tudi taki, ki sicer preje niso kaj pridali spoštovanju in obiskovali cerkev, ker se jim gabi komunistično neprestano šikaniranje prav povsod kamor se človek gane.

NA PRIMORSKEM so tudi podržavili že vso trgovino. Pravijo, da so sedaj trgovine "ljudske." Pa so vse prazne. Če lastniki niso bili nasprotniki komunistov, sedaj v trgovinah delajo kot uslužbenci.

IZ RAJA GRE. — Dr. Karel Rutar, zdravnik, ki je bil med partizansko okupacijo v Gorici župan, torej gotovo komunistom takrat dovolj pripravna in zaupna osebnost, jo je sedaj primahal iz Titovega raja nazaj v italijansko Gorico in se tu naselil.

Razprava o Španiji

Francova vlada bo dobila priznanje in posojilo — Resolucija Zveze Narodov.

Washington. — Politični odbor Zveze Narodov je sklenil resolucijo, ki priporoča naj države članice upostavijo redne diplomatske odnose s Španijo in tam imenujejo svoje redne poslanike ali ambasadorje. Države sovjetskega bloka so se seveda upirale in glasovale proti. Tudi USA in Velika Britanija sta se odstavili od glasovanja.

Resolucija bo mogoče v glavni skupščini propadla, a bo sprejeta to načelo naj vsaka država naj pravi kar hoče. S tem bi odpadla ovira, da bi USA mogla imenovati svojega ambasadorja v Madridu. Nihče več ne vidi razloga zakaj naj bi Amerika ne imela ambasadorja v Madridu, ker je tam nedemokratska diktatura, ko ga pa ima v Moskvi, ki je neprimerno hujša tiranija kot je v Madridu in javno dela sovražno ofenzivo proti Združenim Državam Amerike. Linijo politike proti Francovi vladi v Španiji vzdržujejo države, kot sta Francija in Velika Britanija radi socialistov, ki so tudi bili v rdeči fronti, ki jo je Franco v civilni vojni potolkel. US senat se te dni posebno peče s španskim vprašanjem. State Department je dal dovoljenje, za razpravljanje o posojilu Španiji, ki ga bo dala Export in Import Banka. Vse zapadne države uvidevajo, da je dosedanja politika izogibanja Španije radi notranjega režima, ki je pokazal vendar gotove uspehe in spoštuje osnovne svoboščine človeka popolneje kot katerakoli moderna diktatura, postala nesmiselna, ko pa je sedanja španska vlada pripravljena lojalno sodelovati z državami demokracij.

Iz raznih naselbin

DULUTH, Minn. — V bolnišnici St. Mary se nahajajo Joe Grahek iz Elyja, J. Starič iz Gilberta in John Jerin iz New Dulutha, ki je dobro prestal operacijo. V isti bolnišnici se še vedno nahaja Ludvik Ambrozich iz Chisholma, ki je pomagal svojemu bratu, da je nedavno prišel semkaj s svojo ženo iz begunskega taborišča iz Avstrije.

Komunistično delo v Ameriki

Ubili in potopili so svojo sodelavko, da jih ne bi izdala — Snovali celice v vojski in mornarici.

Washington. — Bivši komunist Paul Crouch iz Miami je izpovedal pred kongresnim odborom za preiskovanje komunističnega delovanja v Ameriki, da so komunisti umorili Miss Julia Stuart-Poyntz in jo vrgli v East River v New Yorku, ko je hotela komunistično stranko zapustiti in oblastem povedati, kar je vedela o njihovem delovanju. Crouch je bil v Moskvi treniran sovjetski agent. Bil je v komunistični šoli skupno s Titom-Brozom, Palmirom Togliattijem in drugimi sedanji voditelji komunizma v Evropi. Razkril je tudi kako so komunisti organizirali svoje celice v vojski in vojni mornarici, kako so postavili špijunske mreže za lovljenje podatkov o atomski energiji in odnosnih znanstvenih doseganjih v Ameriki. V letu 1942 je Crouch prekinil svoje komunistično delovanje in zapustil stranko.

Med Slovenci v Argentini

25. MARCA je prišlo v Argentino novih 70 Slovencev. Med njimi je bilo 33 tistih, ki so bili v nemškem taborišču Eschweger, drugi so pa iz taborišča Spitz na Korolnem.

ZA PROFESORJA sta imenovana slovenska duhovnika, bivša begunca Jože Jurak in Stanek Skrbec pa na gimnaziji v Tucumanu.

ROJSTVA. — Družina Tone in Zofke Skrbec je dobila hčerko. Pravtako sta dobila hčerko Janez in Angela Simčič. Simčič Vin in Anica sta v Mendoza dobila sinčka, ki so ga krstili za Franceta.

VALLE DEL SOL. — Dolina solinca se imenuje pokrajina kamor so prišli sedaj štirje slovenski begunci. Delajo kot zidarji. Pravijo, da je kraj zelo podoban Sloveniji. Povsod so hribi naokrog in nekateri pokriti s snegom. V bližini je več jezer. Podnebje je tako kot na Gorenjskem ali Štajerskem.

Tam je eno najlepših letovišč v Argentini, Bariloche. Značilno je v tem mestu 63% prebivalstva Angležev, Švicarjev in Nemcev, 11% Slovanov in le mali ostanek domačinov, ki pa so zelo prijazni.

Ponesrečil se je naš rojak Jožef Hladnik, doma iz Podpeška, župnika Rovte nad Logatcem. Na vlak je hitel in padel pod kolesa. Pokopali so ga na pokopališču v Lamos de Zamora. Bil je zvest, dober tovariš, priden in vreden delavec. Angleži so ga bili z domobranci vrnili, pa je ušel smrti. V letu 1948 je prišel v Argentino in pridno delal. Mnogo je pošiljal svojim domov. V Argentini ima več bližnjih sorodnikov: Rev. Janez Hladnik duhovni voditelj Slovencev, Ignacij Hladnik in Angela in Mirko Spacapan.

Komunistični vodja zapušča Ameriko

New York. — Komunist Aleksander Stevens, rodom Madžar je odpotoval iz Amerike predno bi se izvršila deportacija, ki je bila že odredjena. Njegova žena pa je še ostala v Ameriki.

NOVE OBTOŽBE PROTI JUGOSLAVIJI

B u d a p e s t a, Madžarska. — Madžarska vlada je obtožila Jugoslavijo, da ima sovražne namene proti Madžarski in pripravlja vojno. Posebno obtožuje, da so jugoslovanske oblasti v zadnjem času pobile dva madžarska stražnika ob meji in se radi tega niti opravičile niso.

Čast vzglednim katol. mleram

Weymouth, Mass. — Za zgledno katoliško mater je bila imenovana v letu 1949 Mrs. Richard Loeffler iz Weymouth. Ona je mati desetih otrok, pet njenih sinov je duhovnikov, ena hči je usmiljenka Sv. Vincencija Pavljanskega, štirje drugi njeni otroci so pa dobili nagrade za vzorno katoliško družinsko življenje.

Oče te velike družine je bil trgovski uslužbenec in ni zaslužil nikoli več kot 35 dolarjev na mesec. Kljub temu so starši skrbeli, da so vsi otroci dobili dobro vzgojo. Zakonca praznujeta letos zlato poroko.

Mount St. Francis, Ind. — Za mater Frančiškanov je bila imenovana Mrs. Benjamin Knopp, mati osmih otrok, od katerih je pet redovnikov.

Glenolden, Pa. — Mati enajstih otrok, Mrs. Bernard J. McGrouhy, je dobila častni naziv Katoliške mame za Delaware County, Pa. Dva njena otroka, hčerka družbe Jezusove in dva hčeri sta redovnici Notre Dame de Namur. Trije sinovi so bili vojski med vojno.

Amerika naj odpove jaltško in teheransko pogodbo

Na zborovanju vseh poljskih društev ob priliki obletnice poljske ustave je govoril bivši USA ambasador v Varšavi Arthur Bliss Lane. Predlagal je naj Združene Države odpovedo spoznanje v Jalti in Teheranu, ki so v škodo Ameriki in se jih Sovjetska Zveza itak ni nikoli držala, kadar ji to ni kazalo. Na sovjetski strani je že toliko nezvestobe in toliko kršitev te pogodbe, da bi Amerika samo pokazala nekaj odločnosti ako bi javno povedala, da tudi ona ne smatra tehi pogodbi več za obvezne. Drugi govornik je bil Mayor Thomas Burke.

Grški uporniki apelirajo na Zvezo Narodov

Praga, Češka. — Češka vlada je predložila Zvezi Narodov predlog grških komunističnih upornikov za mir. Popreje so uporniki že parkrat stavili podobne predloge svoji vladi, pa so dobili odgovor naj se uporniki samo lepo predajo zakonitim zastopnikom oblasti grške države. Uporniki pa bi radi vnaprej dobili jamstva, da bodo oblasti opustile vsako kazensko postopanje proti njim. Zato sedaj preko Češke prosijo za posredovanje Zveze Narodov.

Stavka pri Fordu

Detroit. — Velika stavka Fordovih delavcev in nameščencev v Detroitu še vedno traja. Vseled zastanka produkcije, je že tudi nekaj drugih manjših podjetij prišlo v težave. Ford je odpustil 14 delavcev in to je napravilo zelo slabo kri med delavstvom.

Slovenski Katoliški dan v Clevelandu

Kakor smo že parkrat poročali hočejo clevelandski katoliški Slovenci napraviti letos svoj Katoliški dan. Sedaj je določeno, da bi bilo to skupno praznovanje Katoliških Slovencev na dan 3. julija.

Dopolodne bi bila slovesna služba božja v eni slovenskih župnih cerkva v mestu, ki naj bi se je udeležili čim številnejši zastopniki vseh slovenskih društev in čim večje število članov in članic. Popoldne bo slavnostno zborovanje na enem najlepših in najpripravnějšíh vrtov. Govori bodo posvečeni trem osnovnim mislim, ki morajo biti v skrbi in delovanju naših ljudi v tem in prihodnjem letu. Pred vsem bomo s tem dali svoj delež k proslavi našega slovenskega in ameriškega kandidata za čast oltarja škofu Baragi. Njemu bo posvečen del proslave in govorov. Drugi govorniki bodo govorili o komunizmu kot največji nevarnosti sedanjega človeškega rodu in posebej o uničujočem delovanju komunizma v starem kraju, v naši Sloveniji. Končno pa moramo zbrati svoje misli po navodilih sv. Očeta v to, da se pravilno in dobro pripravimo na sveto leto. Že sedaj so v teku velike priprave po celem krščanskem svetu, da bi bilo Sveto Leto v l. 1950 čim veličastnejše in da bi čim več milosti izprosili, da bi bili sedanji sovražniki Cerkve in Boga poraženi in da bi bilo svobodno zopet krščansko življenje povsod kjer je bilo v zadnjem času zatrto.

Pred in med zborovanjem bo poskrbljeno za lepo petje in muzikalne komade. Posebni pripravljalni odseki skrbijo za to, da bodo slovenski in tudi angleški pevski zbori in godbe imeli priklon nastopiti.

Po zborovanju bo prosta zabava.

Podrobnosti programa so v rokah pripravljalnega odbora. Ko bodo posamezne točke izdelane in določene, bomo objavila vabilo in navodila. Na prvem zborovanju zastopnikov Katoliških slovenskih društev je bil izvoljen sledeči odbor za proslavo: Častni predsednik Anton Grdin, podpredsednik Mat. Ed. Kovar, podpredsednik Mr. Ed. Kovar, Mr. Jos. Nemanich, Mr. John. Kovar, Mrs. Mary Hochevar, Mrs. Marjanica Kuhar, Mr. Frank Matoh, Mrs. Katie Roberts, Mrs. Zalar, Mrs. John Mismas, Mr. in Mrs. Louis Iznec, Mr. in Mrs. Frank Mervar, Mr. Anton Meljač, Tajnik Frank Hochevar, zapisničarica Mrs. Mary Marinko, blagajnik Mr. Jos. Ponikvar. Odborniki pa so vsi zastopniki katoliških društev v Clevelandu. Doslej so javljali: Mr. Jos. Kenik, Mrs. Frances Baraga, Mrs. Mary Stusek, Mr. Anton Gregorich in Mr. Schneller. Člani pripravljalnega odbora so vsi slovenski duhovniki v Clevelandu in okolici.

Sklenjeno je bilo, da bo popoldansko zborovanje na prostori Brae-Burn parka in je predsedstvo pripravljalnega odbora že vzelo park v najem za ta dan. Prihodnja seja pripravljalnega odbora je v petek 13. maja ob osmi uri zvečer v šoli sv. Vida. Naj odborniki ne pozabijo priti naj prinesejo kos dobrih nasvetov in predlogov. Isti dan bo tudi Baragova proslava v Marquette. Clevelandski Slovenci, ki ne bodo mogli priti tja, nočejo s tem nikakor zmanjševati tamkajšnje proslave ali niso mogli na kak drugi skem.

Polzvedovalni kolček

Ana Rogelj, DP Camp Spital an der Drau. 1/28 Austria polzveduje za svojim stricem Franc Stare, roj. 16/4 1890 na Spodnjem Brniku 57. v župniji Cerklje pri Kranju, podomače Ropotov. Odsel je v USA pred 30 leti. Kdor bi kaj vedel o njem ali če bi on sam bral to prošnjo, naj bo tako dober in javi svoj naslov Ani Rogelj na gornji naslov.

Ana Lužar iz vasi Gradišče št. 6. št. Jernej bi rada zvedela za svojo sestro Mary Stefančič. Kdor kaj ve o njej, ga lepo prosimo, naj javi na gornji naslov. Neža Zalokar, poročena Selak bi pa rada zvedela za svojega strica Alojzija Kalina. Oba sta iz fare št. Jernej na Dolenje ali niso mogli na kak drugi skem.

Razne najnovejše svetovne vesti

LAKE SUCCESS. — Mrs. Franklin D. Roosevelt je nanovo izvoljena za predsednico odbora za osnovne človeške pravice pri Zvezi Narodov. Izvoljeni so še Dr. P. C. Chang, zastopnik Kitajske, Rene Gasin za Francijo kot podpredsednika in Dr. Charles Malik za tajnika odbora.

BONN, NEMČIJA. — Nova ustava Zapadne Nemške države je sprejeta in predložena zaveznikim komandantom na odobritev. Ustava zagotavlja, da bo nova država vezana čuvati mir in demokratično urejena. Pri končnem glasovanju je bilo 53 zastopnikov za in samo 12 proti. Ko pride ustava v veljavo, bodo prenehale vojaške komande zaveznikov in postavljeni bodo visoki civilni komisarji. Država je republika s 46 milijonov prebivalcev. Nova vlada bo nastopila 15. julija. Ustava ne predvideva nikake nemške vojske. Jamči svobodo govora, tiska in zborovanja. Smrtno kzaen nova ustava popolnoma prepoveduje.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Zalostna vest iz domovine. — Jerry Bohinc, lastnik North-east Appliance & Furniture, je dobil zalostno vest iz domovine, da mu je 25. aprila umrla v vasi Milje, fara Senčur na Gorenjskem ljubljena mati Johana Bohinc. Doma zapušta žalujočega soproga Jerneja, tri hčere in enega sina, v Ameriki pa dva sina in dve sestri Ema Savnik in Louise Hribar.

Redna seja. — Podružnica št. 15 SZZ ima jutri zvečer po pobožnosti redno sejo v SND na 80. cesti.

Obletnica. — V sredo ob 8:30 bo v cerkvi sv. Vida sv. maša za pokojno Margaret Yartz v spomin osme obletnice njene smrti.

Mala Gabriel. — Pogreb novorojenke Gabriel, ki bi moral biti včeraj, so prestavili na torek popoldne ob 1 uri 15 minut iz Grdinovega pogrebnega zavoda na 62. St. in St. Clair Ave.

NOVI GROBOVI

John Sajm. — Kakor smo že poročali je preminul v Pittsburghu John Sajm (Sain), star 70 let, stanujoč v Veroni, Pa. Zapušta soprogo Mary, rojena Grubor, sina Rudolfa, hčere Mrs. Jennie Slavice, Mrs. Anne Komick, 3 vnuk, brata Franka in več sorodnikov.

Rojen je bil v Knežaki kjer zapušta sestro Frances. Tukaj je bival 51 let. Bil je član dr. št. 216 SNPJ v Veroni. Pogreb bo v sredo jutraj ob 8:45 uri iz pogrebnega zavoda Jos. Zele in Sinovi na 458 E. 152. St. ter v cerkev Marije Vnebovzete ob 9:30 uri in nato na pokopališče Kalvarija.

John Medves. — Po kratki bolezni je preminul na svojem domu na 1121 E. 66. St. John Medves, star 57 let. Tukaj zapušta soprogo Frances, rojena Meden, sina Johna ml. in več sorodnikov. Rojen je bil v Savoniji, vas Strmica kjer zapušta sestre, Felicijo, Pijo, Marijo, in brata Josepha. Tukaj je bival 30 let. Bil je veteran prve svetovne vojne. Pogreb bo v četrtek jutraj ob 8:45 uri iz pogrebnega zavoda Jos. Zele in Sinovi na 6502 St. Clair Ave. ter v cerkev Sv. Vida ob 9:30 uri in nato na pokopališče Kalvarija.

Henry Otterstedt. — Preminul je Henry Otterstedt, star 81 let, stanujoč na 1881 E. 59 St. Tukaj nima bližnjih sorodnikov. Rojen je bil v Nemčiji. Po poklicu je bil mornar. Pogreb bo v torek popoldne ob 1:00 uri iz pogrebnega zavoda Jos. Zele in Sinovi na 6502 St. Clair Ave. in nato na pokopališče Hillcrest.

Pogajanja za avstrijsko pogodbo prekinjena

London, Anglija. — Posvetovanja in pogajanja za novo mirovno pogodbo z Avstrijo so sedaj prekinjena. Zastopniki so uvideli, da ne morejo priti do nikakega resničnega sporazuma dokler se ne sestanejo zunanji ministri in ne odločijo v bistvenih stvareh, ki so še vedno sporne med Rusi in zapadnimi zavezniki.

Tri na dan

Precej se že nekaj oglašajo, kako bodo prihodnje leto namlitali ohiškega senatorja Tafta. Vse je lahko mogoče v politiki.

Mi smo sicer drugačne politične vere kot Taft, vendar se resno bojimo, da senator ni kak slamanati močnik, ki bi ga prevrnla vsaka sapa.

Če ne najdemo drugega dobrega v Taftu, ga diči to, da vedno govori, kar misli. V politiki je malo takih, da bi nosili srce na jeziku.

MAY						
SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

Entered as second-class matter January 6th 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

No. 92 Tues., May 10, 1949

Naš majnik

Mesec maj je v naravi mesec lepote. Narava je vsa nova in lepa. Življenje je polno upanja. Novi solnčni dnevi izvajajo srečno občutje v srca in smeh na lica. Življenje kaže svoje najlepše strani mladosti.

Ljudje so v vseh časih slavili mesec maj in se ga na svoj način veselili. V sedanjem času je tudi mesec maj dobil svoj poseben pečat. Moderno gibanje materializma slavi svoj prvi maj. Ne mislimo tu prvega maja kot praznika delavstva. Mislimo na tiste trde, odurne parade, ki jih prirejajo Marxisti v svoje propagandne namene. Kličejo delavstvo na zborni in v ulične parade, da dvigajo pesni v razredni borbi, da vpijejo proti vsem "nasprotnikom proletarijata," da kličejo na boj k revoluciji ali pa še bolj izrazito za čisto svoje posebne politične cilje uprizarjajo na prvi maj pretepe in demonstracije, ki večkrat končajo v krvi in nesreči.

To je prvi maj, kakršnega hoče pokvarjen človek. Nič majskega ni na njem. Maj je topel in dober. Marxističen prvi maj je mrzlo sovražen. Maj naj bi bil mesec ljubezni. Marxističen prvi maj je praznik sovraštva. Maj je mesec, ko sile narave vstajajo k novemu življenju, za stvarjanje novih dobrot, marxističen prvi maj naj bi bil praznik revolucije, ki naj podre, ki naj poruši, ki naj mori.

Proti tej zmotni misli o prvem maju in maju sploh so katoličani postavili v maju na prestol svojega češčenja in svoje srčne ljubezni Marijo Mater Božjo. Marija Kraljica Majnika je posebno med Slovenci bila vedno predmet posebne ljubezni in posebnega ljudskega češčenja. Mi Slovenci imamo Marijin Majnik, mesec Smarnic. S pevajočo naravo v ranem majniškem jutru vstaja Slovenec, da najprej počasti Mater Stvarnikovo in se ji zahvali za dobroto življenja, poprosi za varstvo in se v veličastju majniškega jutra navzgor obdobjanja Dobrote in Lepote božje.

Živo je nasprotje dveh majev posebno po drugi svetovni vojni, ko človeštvo ali trpi in umira v smrtni sapi materialističnih diktatur in tiranij ali pa vsaj čuti grozo življenja v oblasti, ki hoče izbrisati Stvarnika iz Stvarstva in posebno iz človeka, ki naj bi bil krona Stvarnikovega dela. Vsa puščoba brez-duhovnega stopi grobo pred oči in zabode v vsa občutja prav v maju, ki izziva in kliče po svojem vstajenju in vsem novem, ki se v njem rodi: k upanju, zaupanju in občudovanju Njega, ki je vsega začetek in konec a hoče lepote maja brez konca in, ki je majniško Kraljico svetu dal v njegovo odrešenje in posvečenje.

Ob materi Mariji praznujemo v majniku praznik naših mater. Brez krščanskega pojmovanja matere in materinstva je tudi Materin dan pusta prilagoditev za reklamo in business. Vsi voščilni napisi in pozdravne besede, vse cvetlice in darila, vsa znamenja spoštovanja in ljubezni do družinskih naših mater imajo svoj resničen smisel le v krščanskih družinah. Le v krščanski ljubezni polno zveni materinstvo, le z vzvišeno mislijo na Marijo Kraljico Majnika stoje naše matere v neminljivih slavi in ljubezni, ki nikdar ne vene.

Cerkev je za letošnji majnik pozvala vse krščansko ljudstvo naj v mesecu maju posebno moli, da bi v sedanjih strašnih krizi in borbi med Bogom in Njegovimi na eni strani in Satanom in njegovimi, ki so se združili sedaj v bojno falango komunizma, zmaga armada borcev za Boga. Bog je, ki daje vso ljubezen in lepoto življenja. Satanovi slugi ljubezen zatirajo in sovraštvo na njeno mesto postavljajo. V tem Bogu sovraženem komunističnem svetu ni mati nič drugega kot orodje, ki naj daje novega materialja za komunistično borbo. Mati naj rodi, da bo komunistem uporabljala nove rodove. Mati jih ne rodi zase in svoje srce, ona jih rodi za komunistično družbo in če ne za to, naj jih ne rodi. Mati preneha svojo vlogo, ko je rodila komunistični družbi otroka iz svojega telesa. Otroci so člani komunistične družbe in le zanj so sme živeti in delati. Ker je last komunistične družbe, orta razpolaga z njim kot kosom oprave, ga oblikuje in upodablja njegovo vzgojo kot se ji poljubi, da ga pripravi za tisto vlogo in opravke, ki je komunistični družbi takrat ravno potreben. Nikjer tako grdo ne pride do veljave materialističnega pojmovanja kot pri otroku in starših, v družinskem razmerju. Kajti otrok je po komunističnem pojmovanju dolžan zametati starše, če komunistu niso koristni, nima nikakih posebnih moralnih in naravnih dolžnosti do njih. Komunistem ne pozna družinskega pojmovanja kot ga pozna krščanstvo, ne pozna družine kot naravne skupnosti, kot skupnosti ljubezni, kot naravne edince družbe, kot ognjišča pri katerem se naj oblikuje novi človek z lepo dušo in dobrim srcem. Največji in najtemnejši sovražnik matere je v sedanjosti komunizem. Mati pod komunistom postane "tovarišica," njen odnos do otroka je prazen, brez

topline in dobrote in brez vseh tistih neštevilnih nenadomestljivih lepot in vplivov, ki jih v naravnem in po nadnaravnem redu mati daje svojim malčkom ko rastejo v koristne člane družbe in samostojne ljudi.

Naš katoliški slovenski majnik je nenadomestljivo lep, nenadomestljivo koristen in ves vzvišen. Nad vsemi lepotami minljivih dni plava sijaj Majniške kraljice in v Njenem svitu dobrot naših mater, ki nam niso le rojenice ampak vir in predmet srčne dobrote, visoka šola ljubezni do bližnjega in do Stvarnika najboljša učiteljica in vodnica življenja. Le v takem redu bo majnik vedno znova lep in materinski dan res praznik naših src.

BESEDA IZ NARODA

Opazke in pripombe

Cleveland, O. — Predzadnji teden sem se nekam poenil. Navadno imam svoje "kopri-ve" in "pušljice" pripravljene cel teden pred objavo. Ampak ne to pot. Torej je napočil in minul, sredi je ostala za menoj, a za moj običajni dopis še nobenih beležk. V četrtek me je začela peči vest. Ne bilo bi lepo, me je opozarjala, če bi izostal. Ljudje so se navadili kopri ob torkih. Pa paprike, kajpak.

Ampak bodite se z lenobo, če kaj zaleže! Menda je bilo vreme, ka-li. Šment, sem se opravičeval sam pred seboj, saj me ni nihče najel, da bi moral vsak tork koprive saditi in dražiti naše ljube sopotnike! Naj si tovariši nekoliko oddahnejo. In če bodo zato mislili, da sem se zbal njihovih skrhanih uma mečev in zlezal pod klop, kakor bi rekel ongi Milan, naj se v božjem imenu povese! Saj itak ta radost ne bo dolgo trajala. Jaz bom pa medtem lepo prebral Karel Mauserjev roman "Prekleta kri," ki sem si ga sposodil od urednika Debeveca še preden je odšel v bolnišnico, pa ga dozdaj nisem pa nisem utegnil štiti. In Mauser, ki je brez dvoma eden najboljših sodobnih slovenskih pripovednikov velikega obsega, zna pisati, da se ne morete zlepa odtrgati od njega!

In tako sta zmagala lenoba pa Karel Mauser.

Janko N. Rogelj, "krasni predsednik" ABZ, je zaupal poročevalcu ljubljanskega "Slovenskega poročevalca" med drugim tudi to-le: "Bil sem tudi v Litostroju. Tu sem videl, da gradite nekaj trajnega. Če bi jaz mogel delati v Ameriki v takih svetlih in lepih delavnicah, bi bil zelo vesel. V Ameriki so tovarne mrke, grajene za kakšnih 10 let, samo za čas trenutne konjunktore. Vi gradite nekaj trajnejšega, kakor je v Ameriki."

Kar bi jaz rad vedel, je to, ali je Janko videl kakšno ameriško tovarno odnestrat recimo zadnjih trideset let. Če bi mu bile znane vsaj domače, clevelandske tovarne, bi gotovo ne izrekel takšne želje, ker bi bil v nevarnosti, da bi mu ponudili delo v kakšni lepi in svetli tovarni kar tu v Clevelandu, kar bi mu bilo nemara nerodno. Drugič pa bi rad vedel, v katerih visokih šolah se je naš krasni Janko učil aritmetike, po kateri je zračil, da v Ameriki, torej tudi v Clevelandu, gradimo tovarne samo za petleten deset let? Če se ne boji, da bi se mu krave smejale, gre lahko ob prvi priložnosti vprašat v tovarne Fisher Body, White Motor, Apex, Ne-la Park in Foote-Burt, da imenujemo samo pet izmed najbolj bližnjih starih tovarn, ki mi pridejo na misel, koliko je ura v Clevelandu ob šestih zjutraj.

Naj mimogrede omenim, da sem tudi radoveden, ali je Janko odkril tovarišem pri "Slov. poročevalcu," da se je v Ameriki tako lepo odebelil v službi mogočnega zavarovalniškega sistema, ki je hrbenica degeneriranega ameriškega kapita-

lizma, nad katerim se tovariši v Ljubljani tako zgražajo; in da je prav za prav tudi sam neke vrste izkoriščevalec, ker kot inšuren agent krasno živi na račun v mrkih tovarnah garajocih, izmzgavanjih in zasužnjenih ameriških delavcev?

Zdaj ko sta Rogelj in Kuhelj srečno nazaj je umestno vprašanje, kdaj jo bodo ubrali po njih in Adamicovih stopinjah ostali naši sopotniški kapitani Garden, Vider, Zaitz, Bostjančič (?) in Milan Medvešek?

Torej Tito je srečno dosegel dvomljivo čast, da baranta z Wallstreetom, da reši svojo malopridno kožo pred krem-linskim maščevanjem. In kdor pozna wallstreetške finančne mogote ne dvomi, da se bo "novi" Jugoslaviji godilo pri tem barantanju kakor ovič pod škjarjami. Tako se bo Ti-to posrečilo, kar se doslej ni nikomur posrečilo: prodati Jugoslavijo dvakrat v pol desetletja: prvič Stalinu in drugič Wallstreetu. Naši sopotniški kapitani seveda poročajo, da je to napredek. Naj ga njihov zafrunani ideal še tako krona, oni tišijo za njim čez drn in strn kakor bik s plohom pred očmi!

Kontroverza med lisenkovi in mendelovič v vprašanju, ali so prične lastnosti dedne ali ne, je dobila pred kratkim novo injekcijo, ko je šel lomit kopje za lisenkovsko "znatnost" — in ga tudi lepo zlomil — 92-letni George Bernard Shaw, znan kot najslavnejši sodobni dramatik in eden najduhovitejših intelektualcev. Njegovo stališče, razloženo v članku v ameriški književni reviji The Saturday Review of Literature, vzbuja resen dvom, da se sploča živeti tako dolgo.

Da osvežim spomin svojim čitateljem, ki so že pozabili na Lysenka in njegovo neznanstveno teorijo, naj ponovim, da je jedro spora med njim in svetovni mi znanstveniki, ki vztrajajo pri Mendelovi teoriji dednosti, vprašanje, ali je človek plod naravnega razvoja ali evolucije ali pa je evolucija posledica človekovega prizadevanja. Kot naveden znanstvenik, ki ni posvečen v skrivnost visoke znanosti, bi jaz dejal, da ni verjeti v drugo možnost, čeprav se Lysenko obnaša in govori kakor bi bil v resnici sad in dete svojih lastnih pomanjklivosti in omejenosti. Enakih misli je tudi večina svetovnih znanstvenikov, katerim ni treba plesati po zborci kakor morajo plesati ruski znanstveniki — če nočejo biti likvidirani.

Uvodnik "Nevarnost vsemogočne države" v petkovi "Ameriški Domovini" je bil prav dober in času primeren. Kdor ga je s pridom prečital mora z nami vred razumeti, zakaj je komunistem vzle svojim nebeskim obljubam in medenim frazami o ljudskih pravicah in

blagostanju v resnici največji korak nazaj odkar je renesansa končala temni srednji vek in komunisti pravi reakcionarji naše dobe. Komur ne gre do glavo v tem članku podrtane zgodovinske resnice, s tem je nekaj narobe pa naj bo delavec ali kmet, izobraženec ali hribovec, politik ali duhovnik itd. in jaz bi rekel, da mu v resnici ni pomoči.

Peter Kopriva.

Pismo kitajskega misijonarja

Kiangsi, Kit. — Rev. France Jereb, C. M., ki že dolgo vrsto let misijonari na Kitajskem, nam je te dni poslal pismo, pisano 25. febr. t. l., ki bo morda zanimalo tudi naše bralce, posebej tiste, ki se zanimajo za misijone. Zato ga približujemo v celoti. Vsi misijonarji, ki jih Rev. Jereb omenja v svojem pismu, delujejo v misijonu, ki so ga pred nedavnim sprejeli slovenski misijonarji Misijonske družbe sv. Vincencija de Paul (Iazaristi), kakor smo že poročali tudi v našem listu. Pismo se glasi:

Včeraj mi je g. Wolbang poslal k. "Ameriški Domovini" (torej A. D. ima celo na Kitajskem svoje bralce!), kjer je bil objavljen dopis g. Pokorna, kakor sva potovala iz Tiencina v Kanchow ter uredila vse s tukajšnjim škofom. To mi je dalo misel, da bi bilo morda dobro, da še jaz kaj povem o tukajšnjih ljudeh, krajih in prilikah.

Kakor g. Pokorn prav pove, smo sprejeli ta novi misijon z nekaterimi pomisleki. Oporekati bi bilo temu ozemlju le to, da je preveč dolgo v primeri s svojo širino: dolgo nad 200 milj, medtem ko povprečna širina ne doseže niti 30 milj. Torej je po površini precej večje kot ljubljanska škofija, bilo bi za pol drugo. Koliko je točno prebivalcev sam Bog ve. Uradno štetje med vojsko pravi, da jih 700.000. A domačini — izobraženci trdijo, da je ta številka prenizka. Pravijo, da so ljudje med vojno utajili veliko svojih fantov, da jim ni bilo treba iti k vojakom. Kitajec se ponavadi boji vojaške službe. Prvič zato, ker mu "štrapac" ne diši, potem pa zato, ker se zelo boji umreti in ker je vojaški stan na slabem glasu. Star pregovor pravi, da "iz dobrega železa ne kujejo žebelja, in pošten človek ne postane vojak." Tudi danes se to mnenje ni spremenilo. Razen pri komunistih, uvožstvo na Kitajskem ni dosti boljše od roparjev. In fant, ki je bil par let pri vojakih, se navadi brezdelja za vse življenje.

Pa pustimo to. Naš misijon ima pa tudi zelo velike prednosti. A le za nas misijonarje. Prvič je res potreben duhovnikov. Mislim, da na vsem ozemlju ne bomo našli niti tisoč vernikov. Poleg tega je misijon precej odročeno, leži v južnovzhodnem kotu province Kiangsi. Praznovanje je tu v najlepšem cvetju, da si ga sam hudič ne more želeči boljše. In nazadnje, razbojniki, ki radi olajšajo ubogega popotnika za njegovo prtljago, obleko in včasih tudi za življenje, imajo v teh krajih tudi svoje dobro ukoreninjene pravice. To so prednosti, ki siicer ne vabijo letoviščarjev, pač pa nas misijonarje. Tu delo kar vpije za nami, varstva in pomoči pa smemo pričakovati samo od Boga.

Lani v poletnih mesecih smo bili nekaj časa skupaj z ameriškim misijonarjem, prve dni septembra pa smo odšli v svoj del. Samo šest nas je zaenkrat. Brat Ciril pomaga v Shanghaiju, bogoslovec Jerman pa študira v Kashingu, nedaleč od tam. Po želji škofa Mgr. O'Shea-j smo začeli na treh mestih, po dva skupaj. Severni konec z največjim mestom v teh kra-

jih sta prevzela g. Časl, kot župnik, in g. Wolbang, kot kaplan. Ta kraj je v vsakem oziru še najlažji. Cerkev in hiša sta precej čedni, in vernikov je tudi še največ. Večji kraji imajo seveda tudi boljši promet. Njun sedež je mesto Ningtu, ki šteje okoli 20.000 prebivalcev.

V misijonih imajo škofje in predstojniki grdo navado, da naprtijo najtežje kraje najboljšim. Človek bi mislil, da jih kaznujejo za njihovo gorežnost. Zato se je zgodilo, da je moral južni konec našega delokroga prevzeti g. Pokorn, za kaplana pa so mu dali g. Kopača, ki je že doštudiral kitajščino. Količkor sem jaz mogel videti lani novembra, ko sem ju s škofom obiskal, jima po smrti ne bo treba delati pokore v vseh. Se-dež njune fare je propadajoči trg Lotang, nekje v ozki gorski dolinici, ne daleč od tam, kjer pridejo skupaj meje treh provinc: Kiangsi, Fukien in Kwan-tung. Od avtobusne postaje imata dobrih deset milj. Od tam je treba vsako blago prenesti na ramah preko treh strmih klancev. Večkrat se ubogih nosačev usmilijo roparji ter mesto njih prevzamejo bremenarje. Novice misijonarjev ne razburjajo. Pismo iz škofije do Lotanga hodi prav toliko časa kot iz Argentine do Kanchowa. Tisti par sto krščencev, ki so bili zapušteni več let, si je zapomnile iz krščanskega nauka je to, da je treba iz tujega misijonarja izvleči čimveč denarja ali ri-li, da bi bilo morda dobro, da sta jim Bog in škof poslala duhovnika, da jih reče. Da je treba v nedeljo k sv. maši, da je treba poslati otroke h krščanskemu nauku, se jim zdi nova zapoved. In še veliko drugih prilik za vajo v krščanski potrpežljivosti imata oba misijonarja na razpolago. A naj sama kaj več poročata.

Prezvišeni škof hoče, da naj bi bil sedež našega misijona v središču, to je v mestecu Juikín, ki je kraj z nekako 12.000 dušami. To mestce je bilo pred dvajsetimi leti prva komunistična prestolnica na Kitajskem. Sedaj res mogočni tovariši Mao Tse-tung je tu kraljeval pet let. Od tu je moral prenesti svojo vladno v Yenan, sedaj je pa menda v Pekingju, in skoraj gotovo bo v Nankingju, preden to pismo pride do vas. Za spomin s nje-govi rdeči tovariši požgali misijon do tal. Pozabili pa so požgati nasproti stoječo hišo, k' je sedaj naš farovž in še marsikaj. Kristjani, ki jih je bilo svoj čas precej, so bili dvajset let brez duhovnika. Ostalo jih je nekaj več ko nič. Nekaj so jih pobili komunisti, nekaj jih je pomrlo, precej jih je pa pozabilo na Boga. Ob navadnih nedeljah jih pride k sv. maši do 15. za božič jih je bilo nad 20. Zunaj na de-želi takih, ki še kaj vedo o bo-žjih zapovedih, tudi ne bo veliko več kot prstov na rokah.

A ne smete misliti, da z g. Prebilom, mojim kaplanom, premissljujeva, kako bi ušli. Že sedaj, po šestih mescih, bi lahko imela več sto katehumenov, to je takih poganov, ki se uče krščanskega nauka, če bi jih imela kam dejati. V resnici je kapelica, v katero gre do 70 ljudi, vsako nedeljo do vrha polna, zlasti mladine. Mnogi znajo že lep del katekizma, precej molitev, in naju vedno sprašujejo, kdaj jih bomo krstili. Na žalost te zadnje mesce rdeča nevarnost tako preti, da je škof resno odsvetoval kaj zidati, dokler ne vidimo, kako se bo izšlo.

Kolikor sedaj vidim, bo treba začeti z mladino. Stari so do ušes v praznovanju. Kdor ima kaj pod palcem, ima tudi dve ženi, če ne več, ali pa je bil ločen itd. To so ovire, ki jin navadna dobra volja Kitajca ne premaga. Naj povem za konec, da je ta dežela za oko zelo lepa, polna gričev in rek. Tudi drevja je precej. Razen na južnem koncu, kjer manjka polja so to tudi precej bogati kraji. Če bomo vsi tako zastavili, kot sta gg. Pokorn in Kopač, se bo čez nekaj let že kaj poznalo. A šest nas je za temeljito delo veliko premalo. In dokler nam naši slovenski dobrotniki ne pošljejo toliko darov, da bi se vzdrževali brez pomoči ameriškega škofa, na samostojnost ne moremo misliti. Prijatelji, če vam je naše delo pri sreč, molite in darujte za naš misijon. Iskrene misijonske pozdrave vam pošilja Rev. Francis Jereb, C.M., Catholic Mission Juikín, Kiangsi, China.

Neizogibna vrsta

Ko je prišel rumunski delavec iz tovarne domov na kosilo, žena s kosilom se ni bila gotova. "Kaj pa vendar misliš, teh par krompirjev nisi mogla pravčasno skuhati!" — "Ne jezi se nad menoj, saj nisem jaz kriva, da sem morala celo dopoldne stati radi par krompirjev, jezi se nad Paukerico!" mu je rekla žena. Mož gre iz kuhinje in se čez par minut vrha s sekiro. "Kam hočeš, počakaj, kosilo bo takoj gotovo." — "Grem ubiti Paukerico." — Ne bodi nor, desegal ne boš tako nč, samo v nesrečo nas boš spravil." Nič ni pomagalo. Mož je šel. Preteklo je pol ure napetega čakanja. Ko se je mož slabe volje vrnil, ga je žena vprašala: "Ali si jo ubil?" — "Ne, moral bi čakati najmanj 2 uri, da priidem na vrsto, toliko jih že čaka, da bi jo ubili."

Fotografski aparat kot zapestna ura. — Gini Owen iz Banzville, N. Y. nam kaže mali fotografski aparat, ki ga nosi na roki in s katerim posname lahko osem slik v velikosti 8 milimetrov. Te slike se potem lahko poveča v velikost 5x7 palcev (inč).

Kapetanova hči

Dva invalida sta začela slati Baškircu. Na nesrečnikovem obrazu se je zrcalil netrneni nemir. Oziral se je na vse strani liki uboga žival, ki so jo ujeli otroci. Ko pa je zgrabil eden invalidov njegove roke, si jih položil okrog zatlina in vzdignil starca na svoja pleča, ko je — vzela Julaj bič in zamahnil — takra je Baškircu zastokal s slabim, prosečim glasom in majajoč iz glavo odprl usta, v katerih se je prenilklo mesto jezika kratak odrezek.

— Kadar premisljam, da se je to zgodilo za mojega življenja in da sem doživel sedaj mlovladanje carja Aleksandra, si ne morem kaj, da bi se ne čutil hitrim uspehom omike in razširjanju človekoljubnih nazorov. Mladi človek, ako ti pridejo slučajno ti zapiski pred oči, vedi, da so najboljše in najtrajnejše one prenapredbe, ki se uvajajo z blaženjem ljudskih npravov, brez vseh vznejmiranj.

Vsi smo bili presunjeni. "No, kakor vidim," je rekel kapetan, "od tega ne zvemo veliko. Julaj, odvedi Baškircu v kačo. A mi, gospoda, se pomenimo še o tem in onem."

Začeli smo se razgovarjati o našem položaju, kar plane mahoma Vasilisa Jegerovna v sobo, vsa zasopljena in nenavadno vznemirjena.

"Kaj se ti je zgodilo?" je vprašal presenečeni poveljnik. "Oh, ljubi moj, nesreča, nesreča!" je odgovorila Vasilisa Jegerovna. "Trdnjava Nižje Ozero je danes zjutraj padla. Hlapec očeta Gerasina se je pravkar vrnil od mize. Videl je, kako so jo premagali. Poveljnika in vse častnike so obesili. Vse vojske so ujeli. Kakor bi trenil, bodo razbojniki tukaj!"

Nepričakovana vest me je zelo prestresla. Poveljnik trdnjave Nižje Ozero, tih, skromni mladi človek, je bil moj znanec. Pred dvema mesecema je potoval iz Orenburga s svojo mlado ženo in se ustavil pri Ivanu Kuzmiču. Trdnjava Nižje Ozero je oddaljena od nas kakih petindvajset verst. Pričakovati nam je torej bilo vsak čas Pugačovljevega napada. Usoda Marje Ivanovne mi je stopila pred oči, in sree se mi je krčilo, ko sem se spomnil nanjo.

"Poslušajte, Ivan Kuzmič!" sem rekel kapetanu. Naša dolžnost je, da branimo trdnjavo do poslednjega diha; to se tako razume. Toda treba nam je misliti tudi na varnost žensk. Odpravite jih v Orenburg, ako je cesta še prosta, ali v kako oddaljeno, bolj zanesljivo trdnjavo, kjer bi jih zločedeji ne mogli doseči."

Ivan Kuzmič se je obrnil k ženi in ji rekel:

"Slišiš, mama, ali bi ne bilo res dobro, da bi šle ve kam dalje, dokler ne končamo boja z uporniki?"

"Eh, neumnost!" je rekla kapetanka. "Kje je taka trdnjava, v katero bi ne letele krogle? Zakaj ni naša dovolj varna? Hvala Bogu, dvaindvajset let živimo v nji. Videli smo Baškircu in Kirgize, menda se iznebimo tudi Pugačova!"

"No, mama," je pristavil Ivan Kuzmič, "ker imaš tako zaupanje v našo trdnjavo, potem lahko ostaneš. A kam hočemo z Mašo? Bilo bi res lepo, ako bi zmagali ali dobili še o pravem času pomoč — toda če lopovi vzamejo trdnjavo —?"

"No, potem..." Pri tem je Vasilisa Jegerovna ostala beseda v grlu in je obmolknila; bila je nenavadno vznemirjena.

"Nikakor ne, Vasilisa Jegerovna," je nadaljeval kapetan, zapazivši, da so njegove besede, morebiti prvič v življenju, napravile vtis na ženo; Maša ne sme ostati tukaj. Odpravimo jo v Orenburg k njeni krstni botri; tam je dovolj vojakov in

topov, tudi utrdbe so kamenite. A tudi tebi bi svetoval, da odideš z njo; čeprav si že postarna, vendar premisli, kaj bi se ti utegnilo zgoditi, da vzamejo sovragi trdnjavo z napadom."

"Dobro," je rekla kapetanka, "torej naj se tako zgodi: Mašo odpravimo. A od mene niti v sanjah ne zahtevaj, da bi šla. Čemu naj bi se ločila v starih letih od tebe in iskala osamljenosti gomilo v tujem kraju? Skupaj sva živela, skupaj tudi umriva."

"Tudi to je res," je dejal kapetan. "A sedaj hitimo! Pojdi, da pripraviš Mašo za potovanje. Jutri ob prvem svitu naj odide; damo ji tudi spremstvo, čeprav nimamo ljudi na prebitek. Toda, kje je Maša?"

"Pri Akulini Pamfilovni," je odgovorila žena. "Bila je omedlela, ko je zvedela o vzetju Nižnjega Ozero; bojim se, da bo zbolela. Moj Bog, kaj smo doživeli!"

Vasilisa Jegerovna je odšla, da pripravi vse za odhod nčerke. Posvetovanje pri kapetanu se je nadaljevalo, toda jaz se nisem več mešal vanje in nisem nič več slišal, kaj se je govorilo.

Marja Ivanovna je prišla k večerji vsa bleda in objokana. Molče smo povečerjali in vstali prej nego obično od mize; vsočili smo drug drugemu lahko noč in se razšli. Jaz pa sem bil nalašč pozabil svoj meč in sem se vrnil: menil sem, da dobim Marjo Ivanovno kje na samem. In res me je srečala med durmi in mi podala meč.

(Dolje prihodnjije)

MALI OGLASI

Popravljalnica čevljev
Kompletna moderna oprema v zelo prometnem kraju; dela \$150 na teden. Lastnik je primoran prodati radi bolezni. Za pojasnila:

Suburban West Realty
AT 3622 Realtors AT 4967 (98)

Hiša naprodaj
Naprodaj je lepa 7 sobna hiša za eno družino v slovenski naselbinu na 1214 E. 61. St. Hiša je v dobrem stanju in je na velikem lotu; krasen vrt. Proda se hitreju kupcu brez agenta za \$9,800. Za nadaljna pojasnila vprašajte na gornjem naslovu. — (98)

Christiana Lodge and Cottages
Edwardsburg, Mich.

The Lodge has 30 rooms, with connecting shower and toilet. There are 17 cottages with private shower and toilet. Central dining room with American-European cooking. All sports: golf, dancing, tennis and shuffleboard, horseback riding, private beach, boating and fishing, indoor games. Cater to overnight guests. Located in Christiana Lake in a grove of large trees. 100 acres of private playground on US 112. Write for folder.

CHRISTIANA LODGE
DOMINIC KRABOVEC, Prop.
Phone 9126F5
P.O. Edwardsburg, Mich.

DO YOU GET ENOUGH VITAMINS?

See at 71 East and look your best when you do. If you are in health, you have you to make the following test at our desk.

Get a package of daily, Cap-A-Day (Vitamin) Tablets. Take one capsule every day for 10 days. If you are not satisfied your doctor will refund your money. Go now to get Cap-A-Day (Vitamin) Tablets. (Cap-A-Day, the kind that has the trademark).

ONE A DAY
VITAMIN CAPSULES
Sole Agent, London

SEM IN TJA PO KANADI

Poroča Janex Dobernos

PISMO BREZ PODPISA na uredništvo Ameriške Domovine se glasi: Spoštovani Dobernos! Menda se nič ne motim, ako pišem kar na uredništvo, gotovo Vas bo to pismo dobilo. Gre za eno reč, ki mi ni nič prijetna, pa moram vendar nekaj napraviti v tej zadevi. Tukaj v Kanadi sem na neki farmi in to že čez devet mesecev. Gospodar je drugače dober, le denar mu gre silno nerad iz rok. Prve mesece mu nisem nič rekel. Sem mislil, bo že kaj dal. Pozneje sem mu le omenil, pa je rekel, naj še počakam. Končno mi je dal \$30, toda zaostalega bo že kakih \$200. Mislim sem že drugje poiskati službo, pa se držim pisma, ki ga je pisal minister McNamara, da naj pred potekom kontrakta ne menjamo službe. Sedaj pa prosim za svet kako bi se dalo to napraviti, da dobim denar, trdo zaslužim. Kašni so kanadski zakoni za take slučaje? Od več strani slišim, da se podobno godi tudi drugim mojim sotrpinom. Zato Vas prosim, da bi ta dopis ne šel v koš, ampak naj bo odgovor nanj v Vaši koloni prihodnji terek. — Kanadčan.

V ODGOVOR NAJPREJ TO: Ker je vsebina pisma res važna, naj bo vpoštevano, čeprav je brez podpisa. Dolje: Dopisnik je prav ravnal, ko je postal pismo kar na uredništvo Domovine. Zmotil se je pa, ko je mislil, da Dobernos tam nekeje v Clevelandu sedi in packa po papirju. Dopis je moral iz Clevelanda spet na pot proti Dobernosu. Na uho povedano: Napravil je približno enako dolgo pot do mene, kot prej iz Kanade do Clevelanda. Dobernos je pismo z zanimanjem bral, ko je pa prišel do besed "prihodnji terek" — mu je skoraj sapo zaprl! Joj, kako veliko zaupanje že vlada po Kanadi v vsevednost in vsemogočnost tega skrivitega "profesorja"! Koliko "prihodnjih torkov" je med tem šlo po globe, naj pa dopisnik sam prešteje. Vendar upam, da več kot pet prvotnih enot ne bo potreboval. Naj verjame, da bi bilo lahko še dosti slabše.

PREJSNJI TEDE SEM objubil rojaku A. Babiču, da bom pisal v Ottawa na tisti naslov,

ki sem ga tudi svoječasnno objavil na tem mestu. To sem storil in zelo hitro dobil odgovor. (Ottawa pač ni tako zelo daleč od mojega — nosu. . .) Enako bom storil zdaj, ko imam pred seboj (in vi tudi) nepodpisano pismo od "Kanadčana". Ne pozabite, da se vsi skupaj šele učimo v Kanadi in o Kanadi. Kar navadimo se na to, da smo sami nase navezani. Da bi Amerikanci okoli Ameriške Domovine kar takole iz rokava stresali odgovore na podobna vprašanja — pejte, pejte! Dobro, če o svoji Ameriki kaj vedo, Kanada je zanje precej daleč za luno. (Pa brez zamere, urednik, naurednik in podurednik). Torej počakajmo, da pride odgovor iz Ottawe.

V ODGOVORU NA MOJE prvo pismo je predvsem važno tole. Važno že zato, ker pokaže, kako "brihten" sem bil oni dan, ko sem vam napisal naslov tistega urada v Ottawi. Pišejo mi namreč dobesedno: I believe, Professor, that you might do all immigrants in Canada with whom you have contact the favour of giving them the address of this office to which they may address inquiries. — In zopet ob koncu pisma: In conclusion, Professor, I hope that above material is satisfactory and particularly I hope that you will urge Canadian immigrants to write to you to contact this office. Yours Faithfully in Christ.

Rev. F. A. Marocco
Catholic Immigrant Aid Society,
447 Sussex Street, Ottawa.

MOREBITI ŽE VI ZNATE toliko angleščine, da razumete, kaj je povedal in naročil Father Marocco v gornjih vrsticah. — Prav da je naročil, kar sem jaz oni dan. Pišite njemu ter razložite zadevo kar mogoče natančno, pa seveda: Podpišite se in svoj naslov dajte! Skušajte sestaviti pismo v angleščini, omedletem šlo po globe, ki bo dopisnik sam prešteje. Vendar upam, da več kot pet prvotnih enot ne bo potreboval. Naj verjame, da bi bilo lahko še dosti slabše.

— (98)

zadevo vtaknil svoj nos. No, pa to bo že sprejel nase, saj si zna najti pomoč za tako delo. Če se z drugim nima pohvaliti, mu dovolite, da se pohvali vsaj s tem. Kar malo poploskajte, pa bo vse O. K.

ZDAJ PA POGLEJMO kaj še drugega piše Father Marocco. Ampak nadalje ne bom po angleško prepisoval. Moram si razbijati glavo, kako se njegovo pismo po slovensko pretolmači. Igrača ne bo, pa bom že nekako stlačil skupaj. Najprej pove, da "narodno zdravje in javni blagor" (Health and Welfare) v Kanadi ni zadeva zvezne vlade. Iz tega bi se dalo torej sklepati, da Kanada nima v centralni vladi ministra "za zdravje". To je nekaj novega tudi za Dobernos, gotovo tudi za vas druge. Javno skrbstvo je prepuščeno vladam posameznih provincij in krajevnim mestnim in vaškim občinam (municipalities). Radi tega, pripomni nja Father Marocco, ne sme poslati nič tiskanega za moj in vaš pouk, ker je v vsakem kraju kaj drugače.

GLEDJE NOVIH PRISE- LJENCEV, ki so pravkar prišli, pove dvoje:

1.) Če je kdo resno bolan tik pred izkrcanjem, ga zdravnik preišče in ugotove, če je imel tisto bolezen že v Evropi ali jo je dobil šele med potjo. Če se nepobitno dokaže, da jo je imel že v Evropi, ga takoj vrnejo nazaj v Evropo v tisto luko, kjer se je bil ukrcal za Kanado. 2.) Če je bolezen nastopila tekom potovanja, ga pošljejo v nekako plavajočo ambulanto in ga zdravijo. Vesitveni nadzorniki končno ugotove, kdaj je dovolj pri sebi, da mu izstavijo dovoljenje za izkrcanje (landing permit).

NOVI KANADČANI, ŽE ZAPOSLjeni tu na podlagi kontrakta z governmentom, naj pa vzamejo na znanje sedeči dve točki:

1.) Če zbole pred potekom prvega pol leta, so upravičeni do vladne podpore, katere višina se pač določi posebej od slučaja do slučaja. Skrb in odgovornost za to ima državni oddelek za delo (Department of Labour) v Ottawi. Baje pa ta department stopi v stike s provincialno vlado in včasih celo z občinsko, da bolniku ali ponesrečencu vsaka nekaj da.

2.) Če pa zbole novi Kanadčani ali se ponesrečijo v drugi polovici kontraktnega leta, se pa

od njih pričakuje, da si sami pomagajo. . . Kanada torej sponira, da si je v šestih mesecih vsak že prilčno na stran dejal. Kaj bo rekel na to "Kanadčan", ki mu je gospodar dolžan 200 dolarjev? Naj rajši za enkrat nič ne reče, pač pa počaka na nov odgovor iz Ottawe!

PISMO DALJE POVE nekoliko o skrbi za bolne in onemogle, oziroma o pomoči bolnim in onemoglim, ki jo dajeta provincialna in občinska vlada. Zopet dve točki:

1.) Vsak Kanadčan, ki je siromak, se lahko obrne na občino ali provincialno vlado za pomoč v bolezni in nesreči. To velja enako o novih Kanadčanah kakor o starih. Le če je kak tak, ki ima samo začasno dovoljenje za bivanje v Kanadi (a temporary permit), pa zbolji za jetiko ali postane slaboumen, utegne biti vrnjen v svoj prejšnji kraj, pa tudi to le v slučaju, da se dokaže: kali boleznij je prinesel že s seboj.

2.) Občine tudi ne delajo nobene razlike med novimi in stariimi Kanadčani. Vedeti je pa treba, kakor že rečeno, da so postavile glede javnega zdravstvenega skrbstva od občine do občine zelo različne. Na splošno pa velja, da so kanadske občine (municipalities) zelo širokogrudne v skrbi za novodošle, posebno baje za (bivše) D. Ps. — (Pa če je to res ali ne, bomo polagoma zvedeli iz svojih lastnih verst. . .)

POLEG JAVNIH ALI VLADNIH PODPOR za slučaj bolezni ali nesreče se dotikne pismo Fathra Marocca tudi zasebnih ali privatnih podpornih ustanov. In imamo zopet dve točki:

1.) Kjer so novi Kanadčani zaposleni v različnih industrijskih, jim gre v slučaju potrebe vsa pravica, da so deležni pomoči krajevne zdravstvene ustanove, kakoršna pač je v določenem kraju. Nekako zavarovanje imajo delavci povsod. Upravičeni so pa tudi do splošne delavske odškodnine — če se naj tako razume izraz: WORKMANS COMPENSATION. — (Veste, v Kanado priti za "profesorja" — to je od muh!)

2.) Priporočati je, da bi se vsak novi priseljencec še posebej zavaroval za bolniško podporo, zlasti za slučaj, da mora v bolnišnico. Za prilično nizko mesečno članarino lahko veliko dobi, kadar zares potrebuje. Ene takih podpornih organizacij je BLUE CROSS. Po naše bi se pač reklo: MODRI KRIZ. Pa so seveda še mnoge druge. Naj se novi počasi preprašajo med ljudmi do vsega tega.

ZA SKLEP SVOJEGA PISMA pove Father Marocco še dvoje:

1.) Kanada je polna razprav o uvedbi splošnega ali socialnega bolniškega zavarovanja. Prav za prav bi bilo treba reči: Zdravstvenega zavarovanja, po angleško: SOCIAL HEALTH INSURANCE. Razni predlogi se pojavljajo, kako naj se to postavno uvede. In če se uvede kaj takega, bodo tega deležni novi prav tako kakor stari. Najbolj napredna je v tem pogledu (ne "topogledno", dragi A. Babič! Zakaj bi človek take reči "upo gledal" . . .) provincija Saskatchewan. Tam je že uvedeno naslednje: Vsak Kanadčan, ki vsaj dva meseca preživi v tej provinciji, pa plača v neko blagajno DESET dolarjev na leto, je upravičen do brezplačne oskrbe v bolnišnici do popolnega ozdravljenja.

2.) Povsod po Kanadi so na delu še popolnoma zasebne dobrotelne organizacije, zlasti katoliške, ki se rade zavzamejo za

bolnike in ponesrečence. Naj se novi kar hitro skušajo s temi organizacijami seznaniti in se v njih udomačiti.

FATHER MAROCCO, kot vidite, je prav za prav povedal samo nekoliko več kot jaz zadnjič. Pa recite, da nisem precej "brihten"! Kar sem zadnjič napisal in kar sem danes dodal, si lepo izrežite in spravite, pa si od časa do časa znova ponovite. Ni še prav veliko, pa je dobra podlaga za nadaljnje proučevanje. Na vsa pereča vprašanja še ni odgovora, pa če bomo z zanimanjem skupno dalje študirali, bomo počasi nekaj pršli. Primaruha, da bomo. Sedaj pa torej začnite pošiljati svoja vprašanja Fathru Maroccu. Odgovore (z vprašanji vred, seveda) pa SAMI objavljajte v Domovini, nikar vsega ne zvrčate na Dobernosova ramena. Ali res mislite, da bom jaz garaj za celo Kanado in sam namazaj skoraj celo stran vsak teden? Eno figo bom, bi vam zabrusila ponedeljkova Micka.

PA VENDAR SE NEKAJ. V najnovejši številki list THE ENSIGN je nov naslov ki bo zanimal naše bolj na zapadni plati kanadske doline. Takole se čita: The Catholic Immigration Aid Society
701 Confederation Life Building,
Winnipeg, Manitoba.
Podobno je, da je to neka podružnica ottawškega urada. V Winnipegu je baje lepo število naših novih, zlasti menda deklet. Takole naredite, punčice moje: Če še ne znate po angleško veliko "talkati," pošiljate si tolmača ali tolmačico, pojdite v tisti urad osebno, pa si vse na debelo in drobno ogledajte, postavite jim kakih 99 vprašanj, porabite odgovore najprej v svojo korist, potem jih pa napišite vsaj 66 v Vašo ljubeznivo Kanadsko Ameriško Domovino. Dobernos ne bo samo bral, bral, bral, še na pamet se bo naučil. Celo Micka bo brala!

Najboljša knjiga o razmerah v Sloveniji med vojno je Kalendar Svobodne Slovenije, ki ga lahko naročite in kupite pri Ameriški Domovini za \$2.75, s poštnino \$3.

Dopisi in drugo

Malo popravka

Guelph, Ont. — V mojem poročilu "Naše novo versko društvo," ki je bilo pribeženo 3. maja, št. 87 Ameriške Domovine na strani 3 v peti koloni v peti vrstici zadnjega odstavka spodaj bi se moralo glasil "STRPEN" in ne "strupen." Ker sta ti dve besedici čisto različnega pomena, se mi je zdelo potrebno in umestno dati ta mali popravek.

Ivan Kukovica.

Dr. Kernovo berilo imamo zopet v zalogi

Dr. Kernovo "berilo" (Reader), po katerem so ljudje toliko spraševali, imamo zopet v zalogi v naši upravi. Kdor ga želi naročiti, naj to stori takoj, ker jih je komaj nekaj čez 100.

Berilo stane v našem uradu \$2, po pošti pa .25 centov več. Zlasti novi naseljenci v Kanadi naj se požeirijo in berilo takoj naročijo, da ga bodo sigurno dobili. Naročilo naslovite na: Ameriška Domovina, 6117 St. Clair Ave., Cleveland 3, Ohio.

Angleška vlada se je zadnje čase po vojni pričela zelo zanimati za zdravje svojih državljanov. Ta zdravstveni program se razvija z zelo dobrim uspehom zadnjih devet mesecev. Slika nam predstavlja eno takih klinik in sicer zobozdravniško, kjer zobozdravniki in zobotehniki lahko sprejmejo po 40 oseb naenkrat. Slika je bila posneta v Guy's bolnišnici v London

Stara mama

(POVEST)

"Vam najbrže bo," je odgovorila Judita.

Iz hotela je odšla domov v hišo na Eaton Square, kjer so Pendletonovi stanovali že od Noelovega rojstva naprej, in je čutila, da je svet ta trenutek zelo puščoben kraj. Ker je pridno delala skoraj pet let med vojsko, je dela bolj pogrešala, kakor pa je sama mislila. Millicent je bila domoljubna in je to tudi v dejanju pokazala, ko je oba sina poslala v vojsko kakor kaka špartanska mati; ni pa mogla razumeti, zakaj naj bi njena edina hčerka še naprej delala, ko je vojska že minila in je imela udoben dom, družabne dolžnosti in skrbeti za cvetlice. Judita se ni mogla več izgovarjati, zato je ostala doma, delala obiske in skrbelo za cvetlice. Tudi se je zdelo sama sebi kakor nekakšna slepaka, češ da so starši imeli z njo velike stroške, pa za svoj denar ne dobijo nobenega povračila. Vzgojili so jo in ji dali privlačno oliko za en edini namen — da bi znala privabiti in poročiti prikladnega moža, enake vaje in olike. Ker je bila Judita pošena do jezira, ji je zato bilo hudo. Ni izpolnila svojega dela pogodbe, starši pa so svojega po svojih najboljši vesti več ko izpolnili.

Umaknila se je sprejemnici, kjer so pili čaj in klepetali, ter odhitela v svojo sobo, ki ji je Noel rekal "nunska celica," ker je bila tako strogo preprosta. Bele stene, čudoviti kosi pohištva in okorna postelja so kazali šestnajsto stoletje. Vsa ostala hiša pa je bila materina skrb in jo je "izboljševali" vsakih nekaj let po najbolj odločujoči modri dobro znanih tvrdki ali dekoraterjev.

Noel jo je primahal v njeno sobo skoraj takoj za njo, in se medtem, ko si je cna snemala klobuk in kozuh, usedel na vznožje postelje, kar bi jo bilo hudo jezilo, če bi to storil kdo drug.

"Kako se ima Kiara?" je vprašal.

"Čudovito kakor z me rom. Noel, ona ima več razsodnosti ko vsa družina skupaj. Kaj misliš, da sem slišala? Po pisnu "starega Stefana" je zvedela o teti Connie. Videl jo je v Cannes."

"Connie?" je zažvižgal od začudenja. "Zgubljena teta! Kaj pa počenja v Cannes?"

JOHN ZULICH

INSURANCE AGENCY

FRANCES ZULICH, agent

Zavarovalnina vseh vrst za vaše domove, avtomobile in pohištvo.

IVankoe 4221

18115 NEFF ROAD

Thomas Flower Shop

CVETLICE za vse prilike

Šopke in cvetlice lahko brzojavimo na vse kraje Albin in Fred Thomas (Tome), lastnika

15800 Waterloo Rd.—IV 3200

BENEŠKI ZASTORI

Napravimo po vaši meri jeklene beneške zastore. Izbera 3 barv v jeklu in razne barve travkov. Frank Adamik da zanesljivo delo in po zmerni ceni.

TRU-SHADE VENETIAN BLIND CO.

22812 Nicholas Ave. zadej RE 7075 RE 6969

"No, zdaj pa res postajaš že preveč smešen!" se mu je zasmejala.

Prekrižal je svoje dolge noge in si prižgal cigareto.

"Ljubi moj dekle, ti ne razumeš, kaj hočem reči. Kaj pa sama o sebi misliš, da si?"

"Ti o sebi misliš, da si drugi Salomon; pa nisi."

"Ne." Zmajal je z glavo "Te ga ne mislim. Sem v svojih mislih popolnoma sodoben. Tudi ne želim, da bi bil kaj drugega. Nisem tak kakor Erik. On je mnenja, da je najboljše že za nami. Jaz pa menim, da vedno imamo najboljše. Toda

TB Germ

The rod-shaped tubercle bacilli, the germ which causes tuberculosis, as it appears when magnified 42,000 times by the electron microscope. The conquest of this germ is the object of the community-wide campaign being waged by Cleveland now. Your chest X-ray is free. It's quick. It's easy. It's confidential. Get yours SOON!

Versatile Playsuit

Think of "versatile rayon" when you think of summer wardrobes! This jaunty black and white striped playsuit with black cummerbund is made of Avisco, one-denier spun rayon that's so cool and easy to launder. Worn with its simple matching skirt it's perfect for shopping or travel; without the skirt, it's an eye-catcher at the beach.

A GRIMM STORY—Charlie Grimm, manager of the Chicago Cubs, shows a batter's grip to his interested grandson, Charlie Grimm Steinbeck, 2, of Pacific, Mo. Little Charlie is all dressed for the game but might have some trouble dragging that stick up to the plate.

vrniva se k tebi."

"Prav, povrniva se k meni. Saj jaz se nisem mislila oddaljati od predmeta. Kaj naj storim, da neham biti tip stare device?"

"Nehaj se tako zelo zapirati. Zdaj obdajaj svoje ženstvo z bodečo žico."

"Res? Pa se vendar zdi, da bodeča žica ni bila ovira Pat Enderbyju in še nekaterini, ki bi jih lahko našela."

"Tti niti noter niso prišli. Prav zato se pritožujem."

"Oh, dragi moj Noel — menim, da vsaj ne misliš, naj bi se spreminila v nekakšnega vampirja, samo da bi tebi ustregla? Ne da ne bi mogla — skoraj prepričana sem, da bi mogla..."

"Se na misel mi ne pride. Zanalas me nočes razumeti. Vampirji se že dobro obnesejo na odru ali pa na kakšnem kamnu na tlaku ob Leicester Squaru, ne spadajo pa v našo vrsto življenja. Noben možki ne bi maral poročiti vampirke."

"Saj jih tudi na odru ne. Vedno jemljejo stvarce s koderi in pride samo od sebe. Sovražim otroškim smehljajem. Bi rad, da postanem taka? A če hočem biti odkrita, menim, tudi to ni pa je tvoj prijatelj... pa čemoj tip."

"Vidim, da je pričkanje z ženskami zelo neprijetno," je pripomnil Noel. "Zmerom ti privlečejo nebištvene stvari in z njimi mahajo pred očmi, kakor da bi bile poglavitna stvar. Se ti tako delaš. Kar z mezinem ne bom mignila, da

mater zadeva."

"Naj te to nič ne moti. Vrniva se torej k poglavitni stvari. Jaz sem poglavitna stvar — oziroma moje samstvo. Kaj prav za prav hočeš, naj storim?"

"Samo tole: Prestriži svojo žično oviro in prihajaj tu pa tam ven na prosto. Saj navsezadnje možki tudi niso divje zveri. So zgolj človeška bitja."

Judita se je mahoma odločila, da bo pametno govorila.

"Ali veš, zakaj se skrivam za bodečo žico?"

"Ne. Zakaj?"

"Zato ker so vsakega moškega, ki sem jih srečala v tej hiši, povabili samo zato, ker so upali, da se mi bo zdel primeren za moža. Zato je najlepše — je edino spodobno, ja mu kar najhitreje pokažem, da nisem na prodaj, če se smem tako izraziti. Če je ta človek dosti dobre vrste in se mu zdim vsaj malo zanimiva, tedaj jaz — no da, žične ovire pomnožim."

Seveda tega ne bi smela delati, a pride samo od sebe. Sovražim otroškim smehljajem. Bi rad, da postanem taka? A če hočem biti odkrita, menim, tudi to ni pa je tvoj prijatelj... pa čemoj tip."

"Menim, da imate dekleta res hude čase, kadar od tega pride," je priznal Noel. "Mene je napravilo samozavestno. Poroča, poroka, samo poroka dan na dan. Zato niti stvar. Se ti tako delaš. Kar z mezinem ne bom mignila, da

bi kakega moškega privabila."

"Niti ne, če bi prišel pravi?"

"Pravega še najmanj."

Noel je vstal in si pretegnil ude.

"Veš kaj, dekle, nekaj ti bom prerokoval: Kadar boš našla pravega moža — kakšen zoprn izraz — tedaj boš prestigla bodečo žico, splezala čez oviro in se predala sovražniku."

To se pravi, če sestro Judito kaj poznam."

"Pa je ne. A si mi vendar ljub tovariš. — Boš nocoj doma, ali kam nameravaš?"

"Ven moram. Večerjal bom z Gordonom v klubu. Izkazati se hoče. Pridem pa zgodaj domov. Zakaj pa vprašuješ?" (Dalje prihodnjije).

Zakaj bi še nadalje trpeli na VNUTJU ČLENKOV in REVMAZMU

Dva splošno znana kemiata: Dr. Albert Fisher in Dr. J. Lewis od M.C.D. korporacije sta po mnogih letih raziskavanja odkrila v bolnišniških preiskanih in preiskano zdravilo, ki vam prečene bolečine v členkih in revmatizmu.

SUMAN

se imenuje to zdravilo, ki je hitro učinkovito. Vsa, ki trpi na omejenih boleznih bi moral poskusiti to zdravilo in ne bo več trpel na bolečinah v členkih in revmatizmu.

Naročite takoj — cena je \$3.00 in 9c davek

Pošiljamo po C.O.D. ali priložite svoj ček ali poštni "Money Order"

M. C. D. CORPORATION

1243 WEST 3rd ST., DEPT. H CLEVELAND 13, OHIO

Če vam zdravila ne pomagajo, vrnemo denar.

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Jamči Vam in Vašim Otrokom

KRANJSKO-SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

Najstarejša slovenska podporna organizacija v Ameriki... Poslue že 56. leto

Članstvo 42,000
Premoženje nad \$7,500,000

Solventnost K. S. K. Jednote znaša 126.94%

Če hočeš dobro sebi in svojim drugim, zavaruj se pri najboljši, poštenosti in nadevalnosti podporni organizaciji.

KRANJSKO-SLOVENSKE KATOLIŠKE JEDNOTE

Kjer se lahko zavaruješ na smrtno, razne poškodbe, operacije, vroči boleznih in onemoglosti.

K. S. K. JEDNOTA sprejema možke in ženske od 16. do 99. let, otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta po svoje okoliščine.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejše vrste certifikate odatne dobe od \$25.00 do \$100.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vseh in vseh. Če si nisi član ali članica te mogoče in bogate katoliške podpirne organizacije, po-tradi se in pristopi takoj!

Za pojasnila o zavarovanju in za vse druge podrobnosti se obrni na uradnike in uradnice krajevnih društev K. S. K. Jednot, ali na nas!

GLAVNI URAD

351-353 No. Chicago St.

Joliet, Ill.

—AND THE WORST IS YET TO COME—in najhujše šele pride

Darovalce krvi. — "Butch," ki nam ga predstavlja gornja slika, kaj ponosno stoji pred svojo porcijo mesa, ki ga dobi vsak dan in seveda to tudi zasluži, kajti v zadnjih treh letih je daroval že 4 galone svoje krvi, da je s tem rešil življenje mnogih svojih tovarišev.

Planning for a Landing

Aviation Cadets study a miniature relief map of their landing field to acquaint themselves with the terrain and its features. They are members of an Aviation Cadet class, one of which opens for qualified men every six weeks. Married or single men, 20 to 24½ years of age, with two years of college or its equivalent, may apply now for Aviation Cadet training.

G. WHISKERS

